

*Nieliczne biogramy (w II wersji dysertacji R. Krajniaka: **niektóre biogramy**) i pojedyncze informacje z życiorysów, które nie zostały zaopatrzone przypisami, każdorazowo opracowane zostały na podstawie "Słownika biograficznego kapituły warmińskiej"(SBKW).*

Bartusch (Bartholomäus) Jan

Może syn łaziebника biskupiego z Braniewa, Bartuscha (?).

W l. 1392-1393 był kapelanem bpa H. Sorboma i do 1401 kanonikiem dobromiejskim oraz proboszczem w Sątopach.

W 1401 zamienił parafię w Sątopach na małą prebendę kanoniczną we Fromborku, należąca do W. Reinkonisa (Heilsberga).

Członkiem kapituły warm. był jeszcze w 1404, ale zm. przed 29 VIII tr.

T.Borawska, s. 15

Betkonis (Betkin) Jakub

Prawdopodobnie był synem Beteke, rajcy i burmistrza królewieckiego (1339-1351), a

kształcił się we Francji. Dzięki protekcji hrabiego Jana Armagnaca z diecezji Rodez (w południowej Francji) zdobył 15 IV 1353 prowizję papieską na kanonię warm.

Nie został jednak wówczas przyjęty do kapituły, skoro 17 X 1357 jako kleryk sambijski otrzymał prowizję na kanonię w Kamieniu Pomorskim. Jednocześnie B. starał się o przyjęcie również do kapituły sambijskiej.

T.Borawska, s.19

Johann Bartusch (Bartholomäus)

T. Borawska przypuszczała, że jego ojcem mógł być Bartusch, łaziebnik biskupi z Braniewa.

W początkowych latach swojej kariery kościelnej związany był z dworem biskupa warm. Heinricha Sorboma, którego był kapelanem. Od 1401 (błąd) posiadał kanonię przy kapitule kolegiackiej w Dobrym Mieście, jak również był plebanem kościoła parafialnego w Sątopach. Tamtejszą parafię w 1401 zamienił na kanonię warmińską.

Kanonię warmińską zdobył w wyniku zamiany z Lorenzem Reinkonidem (Heilsbergiem) do której doszło w 1401. Johann przejął kanonię i małą prebendę warmińską należąca do Lorenza w zamian za parafię w Sątopach. Kanonikiem był z pewnością jeszcze w 1404.

Zmarł przed 29 VIII 1404.

R.Krajniak, s. 305

Jakob Betkonis (Betkin)

Jego ojcem był najpewniej rajca i burmistrz w Królewcu Beteke.

Duchowny kształcił się we Francji, gdzie znalazł się dodatkowo w otoczeniu krabiego Jana Armagnaca z diecezji Rodez, dzięki któremu uzyskał prowizję na kanonię warmińską. Prowizję na kanonię warm. otrzymał 15 IV 1353.

Nie został z pewnością członkiem kapituły, skoro cztery lata później, 17 X 1357 otrzymując prowizję na kanonię w Kamieniu Pomorskim i starając się o kanonię w kapitule sambijskiej tytułował się tylko klerikiem sambijskim.

R.Krajniak, s.492

Betmann Jakub

Był klerykiem diecezji sambijskiej i prawdopodobnie pochodził z Królewca. Uzyskał 31 VIII 1357 prowizję papieską na wakującą po śmierci prepozyta Jana z Nysy kanonię warm. Wówczas też ustalono od razu na 40 florenów wysokość annat, które miały zostać wpłacone do Kamery Papieskiej.

Co więcej, 9 IX 1357 przebywający w Awinionie kanonik warm. Wicboldus oraz brat zainteresowanego Artusius zobowiązali się do uiszczenia wyznaczonych annat.

Nie wiadomo jednak, czy B. został wówczas członkiem kapituły warm., skoro kanonię po Janie z Nysy posiadał już od kilku lat bliżej nie znany Jan (może Jan z Prabut?).

T.Borawska, s.19

Branczschuster (Suntizschuster, Scartczchuster) Stefan

Nie wiadomo, kiedy został członkiem kapituły we Fromborku, ale w czasach Pawła II (1464-1741-błąd czeski) pozbawiony został swojej kanonii. Jego następcą został A. Kletz.

T.Borawska, s. 27

Brandenburg (Brandenborch) Marcin

Pochodził z diecezji wrocławskiej i miał stopień magistra sztuk wyzwolonych.

Od 1427 był kanonikiem rewelskim, a w 1429 wystarał się również o wikarię w Dorpacie.

Rok później 2 VII 1430 zdobył prowizję papieską na kanonię warm., po odebraniu jej J. Rexowi. B. nie wszedł jednak do kapituły, skoro Rex pozostał członkiem kapituły.

Na soborze w Bazylei w 1435 B. reprezentował mistrza krajowego z Inflant.

T.Borawska, s.28

Jakob Betmann

Prowizję na kanonię warmińską, jako kleryk diecezji sambijskiej zdobył 31 VIII 1357 r.

Już we wrześniu tr., kanonik warmiński Wikbold i brat Jakoba, Artusius zobowiązali się zapłacić za niego wyznaczone na 40 florenów annaty.

Materiał źródłowy, w którym brak śladów działalności duchownego na Warmii, nie pozwala nam jednak zaliczyć go do grona członków kapituły warmińskiej.

R.Krajniak, s.492

Steffan Branczschuster (Scartczschuster, Suntizschuster)

Niewiele wiemy o nim samym i jego działalności, ale za pontyfikatu papieża Pawła II (1464-1471) został pozbawiony kanonii, którą przejął A. Kletz.

R. Krajniak, s. 437

Martin Brandenburg (Brandenborch)

Ten posiadający magisterium sztuk wyzwolonych, pochodzący z diecezji wrocławskiej duchowny, przez lata związany był z Inflantami. Dowodnie od 1427 posiadał kanonię rewelską, a od 1429 poświadczany był jako wikariusz dorpacki.

Prowizję na kanonię warm. uzyskał 2 VII 1430

Żadne źródła nie potwierdzają jego obecności w składzie fromborskiego kolegium kanoników.

W 1435 r. jako przedstawiciel inflanckiego mistrza krajowego uczestniczył w obradach soboru bazylejskiego.

R.Krajniak, s.506

Dietrichsdorf (de Dittrichsdorf) Jan

Syn Piotra, a wnuk Dytrycha, bratanka bpa warm. Eberharda z Nysy (zm. 1326). Nazwisko urobione zostało od dóbr Dittrichsdorf (obecnie Biała Wola k. Ornety), nadanych 3 X 1320 przez bpa synom jego brata Arnolda – Dytrychowi i Henrykowi. Widocznie Dytrych przeżył swego brata Henryka, toteż otrzymane dobra nazwane zostały właśnie jego imieniem.

D. pochodził prawdopodobnie z diecezji pomezjańskiej lub tylko miał tam jakieś beneficjum kościelne.

Był magistrem sztuk wyzwolonych i studiował w Pradze teologię, gdy

28 I 1371 zdobył papieską prowizję na kanonię warm.

Nie wiadomo jednak, czy wszedł w posiadanie swojej prebendy.

T.Borawska, s.44

Dryar Jan

Pochodził z diecezji warm. i procesował się z J. Lemkonisem [Lemem] o kanonię warm. wakującą po śmierci M. Kalisa.

Decyzją papieża Innocentego VII z 11 XI 1404 wygrał Lemkonis, ale D. musiał mieć jakieś prawa (może nawet papieską prowizję) skoro doszło do sporu.

T.Borawska, s.49

Fabri Mikołaj

Wchodził w skład kapituły we Fromborku i

zm. przed 16 VI 1390. Tego dnia jego następcą został M. Gelucke.

T.Borawska, s. 56

Johann Dietrichsdorf (de Dittrichsdorf)

Duchowny spokrewniony był z biskupem warm. Eberhardem von Neisse, będąc synem Petera i wnukiem Dietricha, który z kolei był bratankiem wspomnianego hierarchy.

Pisał się z Dietrichsdorf (dzisiejsza Biała Wola koło Ornety), które to dobra nazwę wzięły od imienia dziadka Johanna.

O duchownym wiemy jeszcze, że studiował w Pradze i tytułował się magistrem sztuk wyzwolonych.

Prowizję na kanonię warmińską zdobył 28 I 1371.

Brak informacji by rzeczywiście wszedł do składu kapituły.

R.Krajniak, s. 495-496

Johann Dryar

Był duchownym diecezji warmińskiej i spierał się o wakującą po śmierci Nikolausa Kalisa kanonię warmińską z Johannem Lemem.

Papieską decyzją z 11 XI 1404 kanonia została przyznana jednak Lemowi. O innych staraniach Johanna o wejście do składu kapituły warm. źródła milczą.

R.Krajniak, s.496

Nikolaus Fabri

Według T. Borawskiej był członkiem kapituły warmińskiej, a jego kanonię przejął następnie Nikolaus Gelucke.

Zmarł z pewnością przed 16 VI 1390 r.

R. Krajniak, s. 393

Gemyngen (Gemminger) Jan

Był doktorem dekretów i w 1446 brał udział w obradach soboru w Bazylei.

W latach pięćdziesiątych XV w. był doradcą księcia austriackiego w Czechach, Alberta, bpa Trewiru Jana oraz pisarzem listów apostolskich.

Jesienią 1453 spotkał się z wysłannikami Związku Pruskiego we Wrocławiu i Bernie, a następnie informował Krzyżaków o decyzji konfederacji wypowiedzenia Zakonowi wojny.

Zgromadził kilka beneficjów kościelnych, m. in. w diecezji bazylejskiej i würzburskiej.

24 XI 1458 zdobył również prowizję papieską na kanonię warm, ale nie został przyjęty do kapituły.

Żył jeszcze w 1459.

T.Borawska, s.67-68

Gswentner Rudolf

Pochodził prawdopodobnie z diecezji ratyzbońskiej.

Miał licencjat prawa i był notariuszem w kurii rzymskiej.

Otrzymał wówczas kilka beneficjów kościelnych w Rzeszy oraz kanonię we Fromborku.

Z tej ostatniej zrezygnował przed 25 IX 1456. Tego dnia jego następcą został J. Wichard.

Żył jeszcze 9 VI 1464.

T.Borawska, s.78

Johann Gemyngen (Gemminger)

Był osobą wybitnie wykształconą. Posiadał doktorat dekretów. Był uczestnikiem soboru w Bazylei.

Współpracował z księciem austriackim w Czechach Albertem i biskupem trewirskim Janem. Był również pisarzem, listów apostolskich.

W 1453 uczestniczył we Wrocławiu i Bernie w spotkaniach z wysłannikami Związku Pruskiego po których to informował władze zakonu niemieckiego o decyzji Związku jaką było wypowiedzenie wojny Zakonowi.

Zgromadził liczne beneficja.

Prowizję na kanonię warm. uzyskał 24 XI 1458. Z pewnością nie został jednak członkiem kapituły.

Żył jeszcze w roku następnym.

R.Krajniak, s.496

Rudolf Gswentner

Pochodził najpewniej z diecezji ratyzbońskiej.

Był licencjatem prawa.

Prowizję na kanonię we Fromborku, jak również szereg innych beneficjów w Rzeszy zdobył jako typowy kurialista.

Z kanonii warmińskiej zrezygnował jednak przed 25 IX 1456, ale

żył jeszcze przynajmniej w 1464.

R. Krajniak, s.516-517

Henryk z Zalewa (Henricus de Saalfeld, Salvelt)

Syn Stefana z Zalewa (Saalfeld) k. Morąga (diecezja pomezkańska).

Papież Klemens VI przyznał mu 11 IX 1349 prowizję (powtórzoną w bulli) na kanonię warm., ale nie wiadomo, czy został przyjęty do kapituły.

T.Borawska, s. 87

Hoffemann Jerzy

Był domownikiem Kardynała Prospera de Columna (zm. 1463) i nie bez jego protekcji otrzymał 20 IV 1455 papieską prowizję na kanonię warm.

Prawdopodobnie nie został przyjęty do kapituły.

T.Borawska, s.92

Heinrich von Saalfeld (de Saalfeld, Salvelt)

Wiemy, że ojcem duchownego był niejaki Stefan z Zalewa położonego niedaleko Morąga w diecezji pomezkańskiej.

Prowizję na kanonię warmińską uzyskał 11 IX 1349 . Brak źródeł wskazujących by kiedykolwiek wszedł do składu kapituły. Nie wiemy też nic o jego dalszej karierze kościelnej.

R.Krajniak, s.487

Georg Hoffemann

Prowizję na kanonię warmińską zdobył 20 IV 1455. Prowizję otrzymał dzięki wstawiennictwu kardynała Prospera de Columna, którego był domownikiem.

Jako kanonik nie wystąpił jednak w żadnym późniejszym źródle, co jasno wskazuje, że raczej nie został przyjęty do kapituły.

R. Krajniak, s.479

Jan z Pragi

Był członkiem kapituły warm. i

rezydował we Fromborku 8 IV 1382. Nic więcej o nim nie wiadomo.

T.Borawska, s.103

Jan z Prabut (Johannes de Resinburg, Resenburg, Resimborg)

Syn Arnolda z Prabut.

W l. 1340-1342 i od 1347 był kapelanem bpa pomezkańskiego Arnolda i dzięki jego protekcji otrzymał ok. 1346 probostwo w Prabutach,

a 23 XI 1347 prowizję papieską na kanonię we Fromborku. Nie wiadomo jednak, czy od razu został członkiem kapituły warm., skoro w l. 1362-1363 mienił się tylko proboszczem w Prabutach.

Był członkiem zakonu krzyżackiego.

Przed 20 X 1371 zrezygnował z prebendy warm. i został członkiem kapituły pomezkańskiej.

Żył jeszcze 10 II 1373, ale zapewne wkrótce zmarł.

T.Borawska, s. 103

Johann von Prag

Pisał się z Pragi, gdzie albo się urodził albo przed przybyciem do Prus posiadał jakieś beneficjum kościelne. Posiadamy bardzo skąpe informacje o jego działalności kapitulnej. Jako członek kapituły odnotowany został tylko raz, 8 IV 1382.

R.Krajniak, s. 362

Johann von Resinburg (de Resenburg, Resimborg, Resinburg)

Jego ojcem był Arnold. Pochodził z Prabut w diecezji pomezkańskiej.

Karierę kościelną zawdzięczał poparciu biskupa pomezkańskiego w którego otoczeniu się znajdował. Pracował na dworze bpa pomezkańskiego Arnolda. Jako jego kapelan odnotowywany był dowodnie od 1340 do 1342 r. i od 1347 r. Ok. 1346 r. został plebanem kościoła parafialnego w Prabutach.

Prowizję na kanonię warmińską uzyskał 23 XI 1347. Przypuszcza się, że nie został od razu członkiem kolegium. Tłumaczyłoby to fakt, że od 1362 do 1363 poświadczany był tylko jako pleban w Prabutach.

Z kanonii i prebendy we Fromborku ostatecznie zresztą przed 20 X 1371 zrezygnował, przenosząc się jako członek zakonu niemieckiego do kapituły pomezkańskiej.

Źródła poświadczają go do 10 II 1373. Najpewniej w niedługim czasie po tej dacie zmarł.

R. Krajniak, s. 362-363

Kankewitz Konrad

Był na pewno kanonikiem warm. (jednym z najmłodszych) w l. 1458-1459. Wspierał on wówczas dziekana kapituły Jana Plastwicha w jego zabiegach u w. mistrza o odzyskanie zamku olsztyńskiego z rąk zaciężnego krzyżackiego Jerzego Schliebena.

Nic więcej o nim nie wiadomo.

T. Borawska, s. 110

Katti Tilman (Tiedeman)

Pochodził prawdopodobnie z diecezji warm.

Był kapłanem bpa chełm. i proboszczem orneckim, gdy 10 IX 1394 otrzymał papieską prowizję na kanonię wrocławską i warm. W sporze o tę ostatnią przegrał w 1396 z L. Dattelnem, toteż

wpisując się 13 X 1397 do metryki uniwersyteckiej w Wiedniu mienił się tylko proboszczem orneckim. Urząd ten pełnił również 20 IV 1406. Była to ostatnia wiadomość o żyjącym K.

T. Borawska, s. 111

Kettener Jan

Był diakonem sambijskim, gdy

4 VII 1373 papież Grzegorz XI polecał go na kanonię warm.

Prawdopodobnie nie wszedł jednak w posiadanie swojej prebendy.

T. Borawska, s. 112

Kronetich Henryk

Prowizję Grzegorza XI na kanonię warm. otrzymał 7 XI 1371, ale nie wiadomo, czy wszedł w posiadanie swojej prebendy.

T. Borawska, s. 135

Konrad Kankewitz

Posiadamy bardzo skąpe informacje o duchownym, w tym o jego karierze kapitulnej. Nie ulega jednak wątpliwości, że był pełnoprawnym członkiem kolegium w latach 1458-1459, wspierającym dziekana kapituły Johanna Plastwicha w staraniach o odzyskanie zamku w Olsztynie z rąk zaciężnych krzyżackich.

R. Krajniak, s. 375

Tiedemann (Tideman) Katti

Pochodził najpewniej z diecezji warmińskiej.

Prowizję na kanonię warmińską wraz z prowizją na kanonię wrocławską zdobył 10 IX 1394. Kanonikiem we Fromborku z pewnością jednak nie został. Ze sporu, który o tę godność toczył z Liffardem Dattelnem, w 1396 wyszedł przegrany. W momencie uzyskiwania prowizji na kanonię był już plebanem kościoła parafialnego w Ornecie (diecezja warm.) oraz kapłanem bpa chełmińskiego.

W 1397 r. immatrykułował się na uniwersytecie wiedeńskim i wpisał się tam jako pleban ornecki. Z tamtejszym beneficjum widzimy go jeszcze 20 IV 1406 r.

R. Krajniak, s. 518

Johann Kettener

W jednym źródle o nim mówiącym, określony został diakonem sambijskim. Na kanonię warm. polecał go 4 VII 1373 r. sam papież Grzegorz XI.

Nie występuje jednak w żadnym innym ze znanych nam źródeł i z pewnością nie został przyjęty do kapituły.

R. Krajniak, s. 497

Heinrich Kronetich

Prowizję na kanonię warm. uzyskał 7 XI 1371. Nie spotykamy go jednak w żadnych późniejszych źródłach kapitulnych co świadczy o tym, że zapewne nie został przyjęty do kapituły. Nic więcej o nim nie wiadomo.

R. Krajniak, s. 483

Lichtenstein Jan

Był kanonikiem dobromiejskim,

ale 27 VIII 1404 zamienił tę prebendę na dużą kanonię warm. należącą dotąd do H. Dwerga.

Członkiem kapituły warm. mógł być jeszcze w 1412.

T.Borawska, s.149

Loyden (de Loiden, Loya) Leonard

Prawdopodobnie nazwisko urobiono od wsi Łojdy (Loyden) z okolic Bartoszyc, ale sam L. mógł pochodzić z Braniewa.

Kanonikiem warm. został ok. 1466 (po śmierci Wicharda Heilsberga). Rezydował stale przy katedrze i brał udział w podejmowaniu przez kapitułę najważniejszych decyzji politycznych i administracyjnych. Między innymi był posłem na zjazd stanów pruskich w Elblągu (24 VI 1473) i uczestniczył w zawieraniu przez bpa M. Tungena układu z Krzyżakami w Lidzbarku (30 XI 1476). W końcu 1489 został administratorem dóbr kapitulnych w Olsztynie i funkcję tę pełnił jeszcze przed 24 IV 1490.

Zm. zapewne niebawem.

T.Borawska, s.154

Johann Lichtenstein

Przed 27 VIII 1404 r. był kanonikiem przy kapitule kolegiackiej w Dobrym Mieście.

27 VIII 1404 w zamian za kanonię dobromiejską otrzymał należącą do Hermanna Dwerga kanonię i dużą prebendę warmińską. Jak przypuszcza T. Borawska, w składzie kapituły mógł być obecny nadal w 1412 r.

R.Krajniak, s. 321

Leonard Loyden (de Loiden, Loya)

Sugerując się nazwiskiem być może należałoby wywodzić go ze wsi Łojdy (Loyden) koło Bartoszyc. T.Borawska zauważa jednak, że duchowny mógł pochodzić z Braniewa.

Członkiem kapituły warmińskiej został po śmierci Wicharda Heilsberga około 1466 roku. Był aktywnym członkiem kapituły. W jej imieniu 24 VI 1473 uczestniczył na zjeździe stanów pruskich w Elblągu.

30 XI 1476 brał udział w Lidzbarku w zawarciu porozumienia między Krzyżakami a biskupem warm. Nikolausem Tungenem. Po kolejnych kilkunastu latach, pod koniec 1489 poświadczony został jako administrator dóbr kapitulnych w Olsztynie i jako taki wciąż odnotowywany był w kwietniu roku następnego. Ostatni raz w znanych nam źródłach widzimy go 24 IV 1490.

W niedługim czasie najpewniej zmarł.

R. Krajniak, s.377-378

Maternus Jerzy

Pochodził z Dobrego Miasta.

Był domownikiem Grzegorza XII i najpierw został wikariuszem katedry warm., a w 1407 członkiem kapituły w Erfurcie (diecezja moguncka), Wrocławiu oraz we Fromborku.

Nie rezydował raczej na Warmii i jeszcze w listopadzie 1423 *dominus Maternus* zalegał z opłatami *pro cappis et fabrica*.

Chyba zrezygnował jednak z kanonii i do 19 I 1426 był tylko wikariuszem katedry fromborskiej. Tego dnia bowiem z powodu nieprzestrzegania obowiązku rezydencji utracił również i tę prebendę.

T.Borawska, s. 164

Pechwinkel Peregryn (Pilgerimus)

Był synem szlachcica pruskiego Fryderyka i prawdopodobnie w 1345 uczniem ówczesnego kantora warm. M. Wolkelini.

Później P. miał parafię w Gniewie w diecezji wrocławskiej.

Został także kapelanem księcia śląskiego Bolka Świdnickiego i dzięki jego protekcji otrzymał 19 V 1364 prowizję papieską na kanonię warm. Nie wiadomo jednak, czy wszedł w posiadanie prebendy.

T.Borawska, s.185

Georg Maternus

Pochodził z diecezji warmińskiej, z Dobrego Miasta.

Jako domownik papieża Grzegorza XII mógł zapewne liczyć na jego poparcie w obliczu starań o kolejne beneficja kościelne. Czasowo związał się z kurią rzymską, gdzie odnotowywany był jako familiaris papieża Grzegorza XII. Przed 1407 r. został wikariuszem warmińskim. Kanonikiem warmińskim mienił się w 1407. W 1407 r. był już także kanonikiem w Erfurcie i Wrocławiu

Nie dopełniał z pewnością obowiązku rezydencji a w listopadzie 1423 r. zalegał ze zwyczajowymi opłatami *pro cappis et fabrica*.

Wikariuszem przy katedrze we Fromborku źródła nazywają go do 19 I 1426 r., kiedy, za niedopełnienie obowiązku rezydencji pozbawiony został tej godności.

R.Krajniak, s.249-250

Peregrinus Pechwinkel (Pilgerimus)

Ojcem duchownego był szlachcic pruski Friedrich. W 1345 miał być uczniem kantora warmińskiego Nikolausa Wolkeliniego.

W źródłach odnotowywany był także jako pleban kościoła parafialnego w Gniewie.

Prowizję na kanonię warmińską zdobył 19 V 1364 , ale raczej nigdy nie objął tej godności. Uzyskanie wspomnianej prowizji możliwe było dzięki poparciu księcia Bolka świdnickiego, którego był kapelanem.

R.Krajniak, s.515

Redderin Piotr

Pochodził z diecezji wrocławskiej i był synem Marcina. Miał za sobą cztery lata studiów prawa kanonicznego w Padwie, gdy 25 III 1364 otrzymał prowizję papieską na kanonię warm.(bulla Urbana V nosi datę 9 VII 1364). Zarazem pozostał jednak proboszczem w Budwitz (Moravské Budějovice) w diecezji ołomunieckiej.

Nie rezydował na Warmii i w 1365 był domownikiem księcia śląskiego Henryka, który 6 VI tr wyprosił dla niego papieską prowizję na kanonię wrocławską.

Nie żył już 18 V 1371, skoro tego dnia jego parafię na Morawach otrzymał P. Piscatoris.

T.Borawska, s. 199-200

Peter Redderin

Pochodził z diecezji wrocławskiej. Studiował prawo w Padwie. Prowizję na kanonię we Fromborku zdobył 25 III 1364 (bulla papieska z datą 9 VII tr.). Z pewnością nie został jednak przyjęty do grona członków kolegium Był jednak już wówczas plebanem w Budwitz (diecezja ołomuniecka).

W 1365 odnotowany został jako domownik księcia śląskiego Henryka oraz otrzymał prowizję na kanonię przy katedrze we Wrocławiu.

Zmarł pewnie przed 18 V 1371 r., gdy jego parafię w Budwitz przejął kanonik warm. Peter Piscatoris.

R.Krajniak, s.516

.

Rover (Rouen) Henryk

Pochodził z diecezji warm. i miał święcenia kapłańskie.

Był bakałarzem sztuk wyzwolonych i studentem prawa, gdy 10 VI 1363 uzyskał prowizję papieską na kanonię w Kołobrzegu. Mienił się również członkiem kapituły warm. oraz proboszczem w Musedorf k. Elbląga, gdy w 1375 rozpoczyna studia prawnicze w Bolonii. Tam też w 1376 obrany został prokuratorem nacji niemieckiej, ale nie wiadomo, jak długo studiował.

Najpewniej w 1406 zabiegał o dużą prebendę, którą posiadał dowodnie w l. 1411-1412.

Zm. przed 5 XII 1417.

T. Borawska, s.208

Ruremunt (Roremunt) Konrad

Był członkiem kapituły warm. w l. 1405-1412. Miał wówczas tylko średnią prebendę, toteż wspólnie z J. Bardynem i J. Lemem wytoczył w Kurii proces właścicielom dużych prebend.

Prawdopodobnie jednak nie rezydował na Warmii.

T. Borawska, s.211

Heinrich Rover (Rouen)

Pochodził z diecezji warmińskiej. Posiadał święcenia kapłańskie.

Już 10 VI 1363 odnotowany został jako bakałarz sztuk i student prawa. W 1375 gdy rozpoczynał studia w Bolonii tytułował się kanonikiem warm. Posiadał papieską prowizję na kanonię w Kołobrzegu, którą otrzymał 10 VI 1363. W 1375 poza kanonią warm. posiadał również parafię w Musedorf niedaleko Elbląga. Prawo studiował następnie od 1375 w Bolonii, gdzie rok później był nawet prokuratorem nacji niemieckiej. Brakuje jednak informacji potwierdzających czy uzyskał w Italii jakiś stopień naukowy.

W 1406 starał się poza tym o dużą prebendę we Fromborku. Jej właścicielem był niewątpliwie w l. 1411-1412. Kanonię warmińską zachował najpewniej do śmierci.

Zmarł z pewnością przez 5 XII 1417.

R. Krajniak, s.267

Konrad Ruremunt (Roremunt)

Kanonikiem warmińskim i posiadaczem średniej prebendy był dowodnie w l. 1405-1412. Był jednym z kanoników, którzy wytoczyli proces właścicielom prebend większych.

Najpewniej nie rezydował przy katedrze fromborskiej.

R. Krajniak, s.376

Sartor Jan

Syn mieszczanina fromborskiego Henryka.

Uzyskał wprawdzie 13 V 1357 prowizję papieską na kantorię warm. (po zmarłym w 1352 M. Wolkelinim), ale prałaturę tę miał już co najmniej od 18 III 1353 Tylon de Slusow i on też zatrzymał ją do śmierci.

T.Borawska, s.214

Sechler Mikołaj

Pochodził z diecezji warm.

Papież Grzegorz XII udzielił mu 1 IV 1408 prowizję na kanonię we Fromborku, ale prawdopodobnie nie został przyjęty do kapituły.

T.Borawska, s. 222

Sifridi Jan

Może pochodził z Reszla i studiował w Lipsku w 1442.

Jesienią 1444 wyprosił papieską prowizję na wikarię warm., a dwa lata później 27 I 1448 na kanonię we Fromborku (po śmierci J. Rexa).

25 VI 1448 papież wyraził jeszcze zgodę na odłożenie terminu wysłania prowizji, ale wątpliwe, by S. przyjęty został do kapituły.

T.Borawska, s. 225

Johann Sartor

Wiemy, że pochodził z diecezji warm., z Fromborka i był synem tamtejszego mieszczanina Heinricha.

Prowizję na prałacką godność kantora zdobył 13 V 1357. Z całą pewnością nie udało mu się jej jednak objąć, gdyż kantorem dowodnie od 18 III 1353 aż do 1369 był Tylo de Slusow. Innych informacji na temat jego kariery kościelnej nie posiadamy.

R.Krajniak, s. 499

Nikolaus Sechler

Pochodził z diecezji warmińskiej.

Prowizję na kanonię warmińską otrzymał 1 IV 1408. Nigdy nie wystąpił jednak w źródłach jako członek kolegium kanoników fromborskich. Nic więcej o nim nie wiemy.

R.Krajniak, s. 510

Johann Sifridi

O duchownym wiemy, że pochodził najpewniej z Reszla i studiował w Lipsku, gdzie poświęcony został w 1442.

W 1444 otrzymał poza tym prowizję na wikarię warmińską. Prowizję na kanonię we Fromborku zdobył 27 I 1448.

W czerwcu tr. papież zgodził się na odroczenie terminu wysłania prowizji. Brakuje źródeł potwierdzających by Johann kiedykolwiek znalazł się w składzie kapituły [oraz] w gronie członków kolegium wikariuszy fromborskich.

R.Krajniak, s.501

Strassberg (Strosberg) Jan

Pochodził z diecezji warm. i miał święcenia kapłańskie.

Był wikariuszem w kaplicy św. Jerzego we Fromborku, gdy 29 III 1406 otrzymał prowizję papieża Innocentego VII na kanonię i średnią prebendę warm., wakującą po rezygnacji M. Bekerera.

Prawdopodobnie nie został jednak przyjęty do kapituły. Wątpliwe, by utożsamiać go można z wikariuszem katedry sambijskiej.

Zm. przed 11 III 1419.

T.Borawska, s. 238

Stubenberg Mikołaj

Być może jego przodkowie pochodzili ze wsi Stubenberg (obecnie Ostoja) na Śląsku.

S. posiadał stopień magistra sztuk wyzwolonych.

Po śmierci J. Rone zabiegał o dużą kanonię warm., ale ustąpił H. Vogelsangowi w zamian za małą prebendę i prepozyturę dobromiejską. Fakt ten uzyskał potwierdzenie papieskie 18 X 1393. S. rezydował na Warmii i

zm. po 15 XI 1402.

T.Borawska, s. 239

Stutte Jan

Związany z Inflantami, gdzie miał kanonię dorpacką i ozylską oraz parafie w Lemsal (Limbaži) w diecezji ryskiej i Peude (Pöide) w diecezji ozylskiej.

13 I 1405 wyprosił papieską prowizję na kanonię wrocławską i warm., ale zapewne nie został przyjęty do kapituły we Fromborku.

Rezydował stale w kurii rzymskiej i zm. po 19 II 1405.

T.Borawska, s. 239-240

Johann Strassberg (Strosberg)

Pochodził z diecezji warmińskiej i posiadał święcenia kapłańskie.

Prowizję na kanonię i średnią prebendę warm., jako wikariusz we fromborskiej kaplicy św. Jerzego uzyskał 29 III 1406 r.

T.Borawska za wątpliwe uznała utożsamianie go z wikariuszem sambijskim o tym samym imieniu i nazwisku.

Zmarł z pewnością przed 11 III 1419.

R.Krajniak, s.503

Nikolaus Stubenberg (Stubenberg)

Jak możemy wnioskować z nazwiska, być może pochodził ze śląskiej miejscowości Stubenberg (Ostoja).

Był wykształcony, tytułował się magistrem.

O kanonię we Fromborku prowadził spór z Heinriczem Vogelsangiem, ale z rywalizacji tej wyszedł przegrany, obejmując jednak urząd prepozyta przy kapitule kolegiackiej w Dobrym Mieście. Potwierdził to 18 X 1393 papież.

Zmarł po 15 XI 1402.

R.Krajniak, s.510

Johann Stutte

Posiadał kanonie w kapitułach dorpackiej i ozylskiej a także parafie w Lemsal w diecezji ryskiej i Peude w diecezji ozylskiej.

Prowizję na kanonię warmińską i równocześnie wrocławską zdobył 13 I 1405 r. Żadne źródło nie potwierdza jednak by faktycznie został członkiem kapituły fromborskiej.

Przez lata rezydował w kurii rzymskiej.

R.Krajniak, s. 503

Werner (Laurentius Weneri) Wawrzyniec

Pochodził z Lubawy i

23 XI 1417 wystarał się o prowizję Marcina V na kanonię i średnią prebendę warm. Musiał jednak procesować się o swoje prawa jeszcze co najmniej do 28 VII 1419.

Należał do bliskich nowo obranego bpa ozylskiego, K. Schuwenpfluga i od 1423 był jego sługą i sekretarzem oraz wikariuszem ozylskim. Po śmierci swego ordynariusza W. został sekretarzem abpa ryskiego Henninga i w 1436 wziął udział w obradach soboru w Bazylei.

Miał też papieskie prowizje na parafię Percheim al. Talkirchen (diecezja ratyzbońska) oraz kanonię w kapitule w Ratyzbonie (1419).

T.Borawska, s.271

Wesseli (Wetzelus) Jan

Pochodził z Lubeki i studiował w Oxfordzie.

Dzięki protekcji przebywającego w Awinionie kanonika pasawskiego Ulryka z Wiednia (poseł księcia austriackiego Albrechta II) zdobył 8 IV 1358 prowizję papieską na kanonię warm. W tym czasie W. miał już kanonię w kościele Ardacensi (Ardagh w Irlandii?) oraz parafię w diecezji pasawskiej. Nie otrzymał on jednak wówczas prebendy fromborskiej,

a później wstąpił na służbę Zakonu. Właśnie na prośbę prokuratora krzyżackiego papież Urban V przyznał mu 28 IV 1363 kolejną prowizję na kanonię warm. Nic więcej o nim nie wiadomo.

T.Borawska, s. 272

Lorenz Werner (Laurentius Werner)

Pochodził z Lubawy leżącej w diecezji chełmińskiej.

Prowizje na kanonię i średnią prebendę warmińską zdobył 23 XI 1417. Procesował się jednak o nią przynajmniej do końca lipca 1419 r., nie zostając chyba ostatecznie członkiem kolegium.

Pracował jako sługa i sekretarz na dworze biskupa ozylskiego Kaspara Schuwenpfluga. W tym okresie był również wikariuszem ozylskim. W następnych latach poświadczany był w otoczeniu arcybiskupa ryskiego Henninga jako jego sekretarz. W 1436 uczestniczył w pracach soboru bazylejskiego.

W 1419 r. uzyskał poza tym prowizję na kanonię ratyzbońską oraz na parafię w Percheim.

R.Krajniak, s. 506

Johann Wesseli (Wetzelus)

O duchownym wiemy, że pochodził z Lubeki oraz że kształcił się na Oxfordzie.

Pierwszą prowizję na kanonię warm. zdobył 8 IV 1358 r. Jej uzyskanie możliwe było dzięki wstawiennictwu goszczącego w Awinionie posła księcia austriackiego Albrechta II, Ulryka z Wiednia. Nie został wówczas przyjęty do kapituły warm., ale posiadał inne beneficja m.in. w diecezji passawskiej.

Związał się następnie z Zakonem niemieckim, co zaowocowało supliką prokuratora krzyżackiego przy kurii do papieża Urbana V. Druga już w karierze Johanna prowizja na kanonię warmińską została wystawiona 28 IV 1363. Z powodu braku innych źródeł, musimy przyjąć, że i ona była nieskuteczna.

R.Krajniak, s. 504

Wichard Jan (Johannes Wichardi)

Pochodził z diecezji warm., może nawet z Elbląga, skoro angażował się w erekcję wikarii w tym mieście (1448).

Był proboszczem w Rogoźnie (Roghusen) w diecezji chełmińskiej oraz procesował się o kanonię głogowską, gdy 25 IX 1456 otrzymał papieską prowizję na kanonię i małą prebendę fromborską (po dobrowolnej rezygnacji R. Gswentnera).

Prawdopodobnie nie został przyjęty do kapituły, skoro źródła warm. o nim milczą.

Jako „presbiter” zdobył też 29 III 1457 papieską prowizję na wikarię wieczystą przy katedrze w Dorpacie.

T. Borawska, s. 275

Wilhelm

Syn mieszczanina dobromiejskiego Zygfrieda, ur. w 1329.

Pomimo zbyt młodego wieku uzyskał 15 VII 1351 prowizję papieża Klemensa VI na kanonię warm.

Nie wiadomo jednak, czy został przyjęty do kapituły.

T. Borawska, s. 277

Ziegenhals (Cygenhals) Henryk

Prawdopodobnie pochodził ze Śląska z miejscowości Ziegenhals (obecne Głuchołazy k. Nysy).

Po raz pierwszy jako kanonik warm. wystąpił 30 X 1343 w Ornece. Nie wiadomo jednak, kiedy został przyjęty do kapituły, nie znamy również daty jego śmierci.

T. Borawska, s. 292

Johann Wichard (Wichardi)

Wiemy, że pochodził z diecezji warmińskiej i brał udział w 1448 przy erekcji wikarii w Elblągu, co skłoniło T. Borawską do wysunięcia przypuszczenia, że duchowny mógł pochodzić właśnie z tego miasta.

Prowizję na kanonię i małą prebendę warmińską zdobył 25 IX 1456. Był już wówczas plebanem w Roghusen (Rogoźno) w diecezji chełmińskiej, a także spierał się o kanonię głogowską.

Nie został najpewniej przyjęty do kapituły, skoro milczą o tym źródła.

29 III 1457 r. uzyskał prowizję na wikarię przy katedrze dorpackiej.

R. Krajniak, s. 504

Wilhelm

Urodził się w 1329, a jego ojcem był Siegfried, mieszczanin z Dobrego Miasta.

Prowizję na kanonię warmińską, i to mimo zbyt młodego wieku, zdobył 15 VI 1351. Niczego więcej o nim nie wiemy.

Brakuje informacji by rzeczywiście został przyjęty to składu kanoników warmińskich.

R. Krajniak, s. 518

Heinrich Ziegenhals

Jego nazwisko wskazuje, że najprawdopodobniej pochodził ze Śląska, z miejscowości Ziegenhals, czyli dzisiejszych Głuchołazów niedaleko Nysy. O jego karierze posiadamy skromne informacje. Jako kanonik poświadczony został tylko raz 30 X 1343. Nie znamy daty jego śmierci. Pierwszy i zarazem ostatni raz pojawia się w źródłach 30 X 1343.

R. Krajniak, s. 280

